

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 14-10-16140 בית-און נ' הרשקוביץ

תיק חיצוני:

בפני כב' השופט מגן אלטוביה

תובע גיא בית-און באמצעות ב"כ עו"ד סער גרשוני ועו"ד לירון לזר

נגד

נתבע מיכאל הרשקוביץ - לעצמו

פסק דין

1
2 התובע עורך דין במקצועו, עוסק בן השאר בטיפול בתביעות של נכי צה"ל אשר נפגעו או חלו בזמן
3 שרותם ובעיקר, לדבריו, במי שלקו ב- Post Traumatic Stress Disorder (PTSD) - הפרעת דחק
4 פוסט טראומטית. אין מחלוקת כי התובע סייע לנתבע, נכה צה"ל, בהקמת עמותה בשם "מצדיעים
5 לנכי צה"ל" (להלן: "העמותה") אשר מטרתה, בן השאר הן להחליף את אגף השיקום לנכי צה"ל
6 בחברת ביטוח, להגביל את ההכרה בנכי צה"ל רק לכאלו שנפגעו בקרבות, להחליף את ארגון נכי
7 צה"ל ולהילחם בתשלומי שכר טרחה מופרזים לגישתה, אשר גובים עורכי דין מנכי צה"ל לרבות
8 בקשר עם הליכי הכרה בשיעור נכותם מול המדינה. הנתבע הוא יו"ר העמותה ומייסדה. לעמותה
9 אתר אינטרנט www.matzdeim.co.il (להלן: "האתר").
10
11 התובענה שבפני ענינה בפרסום, שאין חולק כי הנתבע פרסם באתר, העוסק בתובע כפי שיפורט.
12 התובע טוען כי לפרסום זה קדמו בעבר פרסומים רבים שפרסם הנתבע באתר שהם דברי בלע ושקר.
13 התובע טוען כי פרסומים אילו החלו משעה שסירב התובע עוד לסייע בהפעלת האתר. התובע מוסיף
14 וטוען כי כל הפרסומים בעבר והפרסום נשוא תובענה זו היו ועודם לשון הרע, דברי השפלה וביזוי
15 שקריים הפוגעים בתובע ובפרנסתו והמתפרסמים בכוונת מכוון ושלא בתום לב. התובע פנה בעבר
16 לנתבע וביקש כי יסיר הפרסומים ואילו אף הוסרו (סעיף 7 לכתב התביעה). על אף שיחות ומכתבי
17 ההרתעה שבהם הזהיר התובע לדבריו את הנתבע לבל ימשיך לפרסם פרסומים המהווים עוולה
18 אזרחית ועבירה פלילית, מוצא התובע כי ביום 30.9.2014 מפרסם הנתבע באתר, פרסום נוסף העוסק
19 בו. פרסום זה מכונה "המשך סיפור מעללי עו"ד גיא בית און" (נספח 2 לכתב התביעה - להלן:
20 "הפרסום").
21

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 16140-10-14 בית-און נ' הרשקוביץ

תיק חיצוני:

1 בעקבות קריאת הפרסום פנה ביום 6.10.14 התובע לנתבע במכתב המבקש להסיר הפרסום (נספח 3
2 לכתב התביעה). משזה לא נעשה ואף התברר לתובע כי הפוסט מופיע גם בדף הפייסבוק של העמותה,
3 וזוכה לדבריו לתפוצה רחבה ברחבי רשת האינטרנט (סעיף 10 לכתב התביעה), הגיש התובע תובענה
4 זו וביקש במסגרתה סעד ארעי להסרת הפרסום. במהלך הדיון ביום 13.10.14 בבקשת הסעד הארעי
5 הוסכם על ידי הצדדים על מחיקת הבקשה לסעד ארעי בכפוף להסרת הפוסט במתכונת האמורה
6 ופרסומו במתכונת מתוקנת שהוסכמה על הצדדים.

7
8 להלן הנוסח המוסכם שהוגש לבית המשפט עוד באותו היום (התוספות החדשות מודגשות בקו
9 תחתון בעוד הכיתוב שנמחק מסומן ככזה על מנת לאפשר לקורא להתוודע לשתי הגרסאות):

10
11 "30/09/2014 יום שלישי)

12 פורום נכי צה"ל בתפוז- אחת הבדיחות הגרועות ביותר עבור נכי צה"ל:

13 מנהל הפורום – עו"ד גיא בית און

14 מנהל משרד עו"ד פעיל.

15 את מעלליו מול נכי צה"ל העליתי בפוסטים ורק לאחר תחינות בלתי פוסקות בקשה מצידו

16 הסכמתי להוריד חלק מהפוסטים לאחר הבהרות מצידו להתנהלות נאותה מול נכי צה"ל.

17 הלה מפרסם את עצמו בגאון בפורום, תוך הדגשת פעילותו המקצועית הענפה- בתשלומי

18 שכ"ט מופרכים שלא מקובלים על מצדיעים, אשר פורסמו על ידינו – והפניית חברי הפורום לאתר הבית

19 המסחרי

20 שלו.

21 בית און עומד באון על כך שלא יפרסמו דברים מסחריים בפורום.

22 הצדיק הגדול שעושיק באון בחסות החוק נכי צה"ל ואשר על כך תלונות ועומדות נגדו

23 שלוש תלונות שהוגשו באמצעות עמותת מצדיעים לנכי צה"ל ללשכת עוה"ד ולוועדת

24 האתיקה הנהלת תפוז- החליט שהענקת ספר דיגיטלי לחברים חינם (!) הינו פרסום מסחרי.

25 ולראייה מובאים דבריו בנושא זה:

26 גולש/ת יקר/ה,

27 בעקבות שימוש הנוגד את כללי ההתנהגות בפורום הוגבלת זמנית מהפורום.

28
29 סיבת ההגבלה:

30 נחסמת עקב פרסום בלתי מאושר על גבי הפורום. הפרסום בתפוז הנו בתשלום בלבד, על

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 14-10-16140 בית-און נ' הרשקוביץ

תיק חיצוני:

1 מנת לפרסם בתשלום יש לפנות טלפונית למחלקת הפרסום של תפוז בטלפון (כאן מובא מספר הטלפון
2 – מ.א.) . פרק זמן החסימה הם חצי שנה. על מנת לדון בהסרת חסימתך ניתן לפנות
3 במסר אישי להנהלת הפורום. בברכה צוות הנהלת הפורומים.

4
5 אם ברצונך לחזור לכתוב בפורום שוב אנא פנה/פני להנהלת הפורום
6 לחצי כאן לשליחת מסר להנהלת הפורום.

7 בפנייתך אנא צייני את הכינוי בו את'ה מוכר בפורום.

8 תודה

9 הנהלת הפורומים

10
11
12 חברים

13 מובאת פה דוגמה קטנה ואזוטריית לאינטגרטי המלווה את בעל האון לכל מקום ובכל
14 עניין ועניין.

15 איני רוצה להרחיב את הדיבור על הוצאות הדיבה שהלה פולט מפיו בקלות, תוך עברה
16 גלויה ובוטה על סודיות יחסי לקוח עו"ד – ייתכן שעניינים אלה ייבחנו במקום הראוי להם.
17 חברים, לפני שאתם פונים לעו"ד הלה כדאי לכם לפנות לעמותת מצדיעים לנכי צה"ל
18 והעמותה תפנה אתכם לנכי צה"ל, לקוחות "מרצים" של בית און ואז תוכלו להחליט
19 בעצמכם על המשך דרככם.

20 הפוסט תוקן בהצעת פשרה שהוגשה על-ידי ביהמ"ש

21
22 חג שמח וגמר חתימה טובה

23 מיכאל הרשקוביץ

24 יו"ר עמותת מצדיעים לנכי צה"ל. "

25
26 התובע טוען כי הפרסום האמור קודם תיקונו מהווה לשון הרע כקבוע בחוק איסור לשון הרע,
27 תשכ"ה- 1965 (להלן: "החוק" או "חוק לשון הרע") באשר הדברים נאמרו "בכוונת מכוון ויש בהם
28 להשפיל את התובע בעיני הציבור לעשותו למטרה לשנאה, לבזו ולעג, כמי שהינו בזוי, מוציא דיבה,
29 חסר יושר, עובר על סודיות יחסי עורך דין לקוח וכדומה" (סעיף 13 לכתב התביעה).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 16140-10-14 בית-און נ' הרשקוביץ

תיק חיצוני:

1 הנתבע מנגד טוען שכל כולה של התביעה היא ניסיון נואל ומתמשך לסתימת פיות. הנתבע מסביר
2 בכתב הגנתו כי נאות לתקן את הפרסום רק משום שנכמרו רחמיו על התובע ולבקשת בית המשפט.
3 על אף זאת תבע התובע כי הנתבע יתחייב שלא לכתוב נגדו במשך 10 שנים ובכך אישש את הנטען,
4 קרי כי התביעה נועדה למנוע מהנתבע לבקר את התנהלות התובע ולהוציא לאור את האמת. הנתבע
5 טוען כי כל הפרסומים המובאים על ידי העמותה נועדו להגן על נכי צה"ל. התובע אכן סייע בהקמת
6 העמותה אלא משהגיעו לעמותה תלונות נגד התובע גם בנוגע לשכר טרחתו בחר הנתבע להיפרד
7 לשלום ממנו. עוד טוען הנתבע כי אמת דיבר כשכתב כי הוגשו נגד התובע תלונות ללשכת עורכי הדין.
8 הנתבע עצמו הגיש לדבריו קובלנות אילו. המידע שפורסם מוגן בהגנת עקרון זכות הציבור ככלל,
9 וציבור נכי צה"ל בפרט, לדעת את התנהלות התובע כמובא בפרסום. הנתבע טוען כי התובע בכובעו
10 כמנהל פורום, הוריד פוסט מאתר תפוז שיש בו מידע הנוגע לעורך דין אחר ולשכר טרחה גבוה,
11 שערורייתי, שגבה. הנתבע טוען כי התובע מאיים עליו בתביעות דיבה על מנת להשתיקו ולהסתיר את
12 האמת.

דיון

16 1. הגם שהתובע מפרט בתביעתו פרסומים קודמים, אילו מוזכרים כרקע, בעוד שהתביעה עוסקת
17 בפרסום האמור מיום 30.9.2014 (הפרסום).

19 ההלכה היא כי בחינת פרסום במסגרת עוולת לשון הרע תעשה בארבעה שלבים:

21 א. יש לפרש את הביטוי באופן אוביקטיבי, לפי אמות המידה המקובלות על האדם הסביר ולפי
22 נסיבות החיצוניות לביטוי והלשון המשתמעת ממנו.

24 ב. יש לברר בהתאם לתכלית החוק ולאיוזונים חוקתיים, אם מדובר בביטוי אשר החוק מטיל
25 חבות בגינו, על פי סעיפים 1-2 לחוק איסור לשון הרע תשכ"ה – 1965 (להלן- החוק).

27 ג. יש לבדוק אם עומדת למפרסם הגנה מן ההגנות המנויות בסעיפים 13-15 לחוק.

29 ד. קביעת הסעדים בגין הפרסום המהווה ביטוי של לשון הרע.

31 ראה ע"א 4534/02 רשת שוקן בע"מ ואח' נ' אילון (לוני) הרציקוביץ', פ"ד נח(3) 558.

33 2. סעיף 1 לחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965 (להלן: "החוק") מגדיר לשון הרע כדלקמן:

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 14-10-16140 בית-און נ' הרשקוביץ

תיק חיצוני:

1

2

"לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול-

3

(1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או

4

ללעג מצדם;

5

(2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו;

6

(3) לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת ,

7

בעסקו, במשלח ידו או במקצועו;"

8

9 יושם אל לב כי לשון החוק נוקטת במונח "עלול" בהתייחסה לכל אחד מתתי הסעיפים אשר
10 מגדירים את לשון הרע. ואכן, אין ספק שהפרסום נשוא התביעה עלול לגרום לפחות לאחד מתוך
11 שלושת האפשרויות המתוארות בתתי סעיפים אלו (ואף עלול לגרום לכולם, בדגש על האפשרות
12 של פגיעה בעסקו של התובע).

13

14 אין חולק על כך שהפרסום האמור מיום 30.9.2014, אשר הופץ בדף האינטרנט של העמותה
15 ובעוד 4 דפי פייסבוק של העמותה (עמוד 15 שורות 22-23 לפרוטוקול), מהווה "פרסום"
16 כהגדרתו בסעיף 2 לחוק.

17

18 3. בפרסום האמור שכותרתו "המשך סיפור מעללי עו"ד גיא בית-און" צייר הנתבע את התובע
19 כעורך דין אשר מפרסם עצמו בפורום נכי צה"ל בתפוז, וגובה שכר טרחה חסר ביסוס. בתחילת
20 הפרסום מרמז הנתבע על התנהלות לא נאותה בדמות "מעללים" נוספים של עורך הדין בית-און
21 מול נכי צה"ל, "מעללים" אשר העלה הנתבע בפרסומים נוספים, אותם מחק לבקשת התובע.
22 השימוש של הנתבע במילה "מעללים", גם בגוף הפרסום וגם בכותרת, ללא ביסוס ותוך קביעה
23 כי הנתבע גובה שכר טרחה מופרך, מוביל את הקורא הסביר לחשוב כי הנתבע איננו מתנהל
24 בצורה נאותה, ולחשוש מלשכור את שירותיו של הנתבע כעורך דין. בהמשך הפרסום מציג
25 הנתבע את התובע כעושה בחסות החוק ומציין שעומדות כנגדו שלוש תלונות שהוגשו לוועדת
26 האתיקה של לשכת עורכי הדין על ידי העמותה. על אף, שבחקירתו הנגדית הודה הנתבע כי הוא
27 הגיש רק 2 תלונות כנגד הנתבע בוועדת האתיקה של לשכת עורכי הדין, ולא 3 כפי שנכתב
28 בפרסום (עמוד 17 שורות 11-14 לפרוטוקול) נראה שמהבחינה האובייקטיבית אין התלונה
29 הנוספת שצוינה משנה את התמונה הכללית אשר מתגלה במוחו של הקורא הסביר. זאת כמובן
30 תוך התחשבות בכך שהנתבע ציין שהתלונות הוגשו כולן על-ידי העמותה (כלומר על-ידו). זאת
31 ועוד, המדובר בפניות שספק אם לשכת עורכי הדין ראתה בהן תלונות או קובלנות בעוד הן

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 14-10-16140 בית-און נ' הרשקוביץ

תיק חיצוני:

- 1 מוצגות בפרסום כתלונות של ממש המצויות ונבחנות בוועדות האתיקה של הלשכה, דבר שלא
2 הוכח.
- 3
- 4 הפסקה האמצעית של הפרסום, מספרת סיפור אשר לפיו התובע חסם את הנתבע, כביכול,
5 משימוש בפורום נכי צה"ל בתפוז, בשל פרסום ספרו של הנתבע בפורום.
- 6
- 7 בפסקה האחרונה של הפרסום שוב משתמש הנתבע ברמזים אשר מאירים את התובע באור
8 שלילי- "מובאת פה דוגמא קטנה", "איני רוצה להרחיב את הדיבור על הוצאות דיבה שהלה
9 פולט מפיו" וההמלצה השלילית לגבי עורך הדין בית-און איתה נחתם הפרסום.
- 10
- 11 4. האמור בפרסום מהווה, לשון הרע, כמובנה בחוק, ובפרסום יש כדי לבזות את התובע וכדי לפגוע
12 בעיסוקו כעורך-דין המתמחה בייצוג נכי צה"ל, כפי שצוין לעיל. הפגיעה הפוטנציאלית היא
13 חמורה משום שהקשר בין לקוח, במקרה שלנו נכה צה"ל, לעורך הדין שמייצג אותו מתאפיין
14 ביחסים אישיים כאשר האמון שנותן הלקוח בעורך דינו הינו קריטי. ברי כי, היה בידו של
15 הנתבע לבדוק את העובדות לעשורן או לכל הפחות להימנע מפרסום חד- צדדי ומכפיש כלפי
16 התובע.
- 17
- 18 5. משצלחנו את השלב הראשון, הוא קביעת קיומה של לשון הרע בביטוי, הגענו לשלב השני, בו אנו
19 נדרשים לברר האם משמעותו של הביטוי מקימה חבות בגין עוולת לשון הרע. לנגד עינינו
20 הזכויות והאינטרסים המתחרים העומדים על הפרק - חופש הביטוי מזה והזכות לשם הטוב
21 מזה. במקרה דנן מתווספת לפגיעה בשם הטוב פגיעה בחופש העיסוק של התובע, עת שנתקפה
22 התנהלותו המקצועית.
- 23
- 24 הנתבע בחר לתקוף את התובע במישרין, על סמך טענות שקיבל מאחרים כאשר הוא מציין את
25 אותן טענות כעובדות מוגמרות וללא כל הסתייגות או הפנייה לכך שאלו הן טענות שהתקבלו
26 מצד שלישי אשר יוצג על-ידי הנתבע. כך אין הנתבע מציין כי מדובר בהתרשמות או תחושתו
27 שלו. לכך יש להוסיף שהדברים מתפרסמים באתר תחת מטריית העמותה ויכול והדבר מקנה
28 לנאמר יתר אמינות לכאורה.
- 29
- 30 משבחר הנתבע להשתלח בתובע ולהציג את ביקורתו כנגד התובע כעובדות מוגמרות, תוך פגיעה
31 בשמו הטוב של התובע ובהתנהלותו כעורך דין, זאת ללא ביסוס עובדתי מינימלי ובלי שניתנה
32 לנתבע האפשרות להגיב ולהגן על שמו הטוב, גוברת הזכות לשם טוב ויש להפעיל את כובד
33 משקלו של חוק לשון הרע במקרה זה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 14-10-16140 בית-און נ' הרשקוביץ

תיק חיצוני:

- 1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
6. עתה נעבור לשלב השלישי – ההגנות.
- סעיף 14 לחוק קובע:
- "במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טובה שהדבר שפורסם היה אמת והיה בפרסום ענין ציבורי; הגנה זו לא תישלל בשל כך בלבד שלא הוכחה אמיתותו של פרט לוואי שאין בו פגיעה של ממש."**
- הגנה זו מוכרת בשמה- הגנת אמת הפרסום (או "הגנת אמת דיברתי"). על-מנת לחסות תחת הגנה זו, צריך המפרסם להוכיח את התמלאותם של שני תנאים מצטברים: האחד, כי יש אמת בפרסום, כלומר קיימת זהות בין המציאות האובייקטיבית לבין תוכן הפרסום. והשני, שקיים עניין ציבורי בפרסום אותה אמת (ראה: ע"א 3199/93 יוסף קראוס נ' ידיעות אחרונות בע"מ ואח', פד"י מט(2), בעמ' 857 להלן: "עניין קראוס").
- בחינה עובדתית אובייקטיבית איננה מלמדת על זהות בין תוכן הפרסום כולו לבין המציאות. לדוגמא אין כל ראייה עובדתית כי התובע "עושק באון בחסות החוק נכי צה"ל" וגם לא שהוא גובה "שכ"ט מופרכים" או ש"תלויות ועומדות נגדו שלוש תלונות" (העובדות מלמדות אותנו כי הוגשו שתי תלונות בלבד, ולא נראה שמתנהל כל הליך משמעתי כנגד התובע כאמור). כאן יפה אמירתו של כבוד השופט א' גולדברג בעניין קראוס כי "אין אמת למחצה, לשליש או לרביעי". בעניין הנדון לא הוכח שהפרסום הנדון אמת הוא ולפיכך אין לי אלא להגיע למסקנה שהגנת אמת דיברתי לא עומדת לנתבע במקרה דנן.
7. הגנת סעיף 15 לחוק- הגנת תום הלב. הגנה זו תחול על הנתבע בתביעת לשון הרע אם עשה את הפרסום בתום לב ובנסיבות אשר מפורטות בסעיף. בענייננו הנסיבות היחידות אשר עשויות לספק לנתבע הגנה מצויות בסעיף 15(2) כאשר- **"היחסים שבינו לבין האדם שאליו הופנה הפרסום הטילו עליו חובה חוקית, מוסרית או חברתית לעשות אותו פרסום"**;
- בסעיף 16 לחוק נקבעו שתי חזקות בקשר לתום-לבו של המפרסם הנתבע: חזקה לקיומו של תום-לב מצדו (בסעיף 16(א) לחוק), וחזקה להיעדרו (בסעיף 16(ב) לחוק). וכך נכתב בסעיף:

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 14-10-16140 בית-און נ' הרשקוביץ

תיק חיצוני:

1 "א) הוכיח הנאשם או הנתבע שעשה את הפרסום באחת הנסיבות
2 האמורות בסעיף 15 ושהפרסום לא חרג מתחום הסביר באותן נסיבות,
3 חזקה עליו שעשה את הפרסום בתום לב.

4
5 (ב) חזקה על הנאשם או הנתבע שעשה את הפרסום שלא בתום לב אם
6 נתקיים בפרסום אחת מאלה:
7 (1) הדבר שפורסם לא היה אמת והוא לא האמין באמיתותו;
8 (2) הדבר שפורסם לא היה אמת והוא לא נקט לפני הפרסום אמצעים
9 סבירים להיווכח אם אמת הוא אם לא;
10 (3) הוא נתכוון על ידי הפרסום לפגוע במידה גדולה משהיתה סבירה
11 להגנת הערכים המוגנים על-ידי סעיף 15."

12
13 בדיקת הנסיבות המפורטות בסעיף 15(2) מובילה אותנו למסקנה כי אף על פי שהעמותה שמה
14 לעצמה למטרה "לפעול מול קבוצה מצומצמת של עורכי דין אשר שמה לה למטרה לצוד כל נכה
15 צה"ל התובע זכויותיו..." (עמוד 2 לכתב ההגנה) לא התקיימו בענייננו נסיבות, אשר חייבו את
16 עשיית הפרסום, ובודאי שלא התקיימו נסיבות, אשר הצדיקו פרסום שכזה ללא בדיקה נאותה
17 של העובדות לעשורן. למעלה מכך, אף אם הייתה חובה לפרסם את העניין, פרסום שאיננו אמת,
18 תוך שימוש בשפה בוטה והשמצות לרוב מלמד אותנו על חוסר תום הלב שבפרסום האמור.

19
20 יושב אל לב כי סעיף 16(ב) דורש נקיטת אמצעים סבירים בכדי להיווכח אם הפרסום אמת
21 הוא. לא הוצגה כל תשתית המאששת את האמירה בדבר מופרכות שכר הטרחה או האמירה
22 לגבי העושק. אילו הן ככל הנראה אמירות המשקפות את דעתו של הכותב ככל הנראה למקרא
23 פניות לאתר או לנתבע אישית, אולם אמירות אילו לא נאמרו כדעה אלא כעובדה. "עובדות"
24 אילו, לא הוצגו ראיות כי נבדקו בידי הנתבע ובכך יש כדי לשלול את טענת תום הלב. גם אם יש
25 ביקורת לגיטימית, בין בדרך של הבעת דעה ובין בדרך של פרסום עובדתי בדוק, זו אינה יכולה
26 להיות בדרך של התלהמות בלתי מבוקרת.

27
28 8. לפי סעיף 7 לחוק- "פרסום לשון הרע לאדם אחד או יותר זולת הנפגע תהא עוולה אזרחית,
29 ובכפוף להוראות חוק זה יחולו עליה הוראות הסעיפים (2) עד 15, 55, 58 עד 61 ו-63 עד 68 א
30 לפקודת הנזיקים האזרחיים, 1944." ההוראות שאליהן מפנה סעיף 7 מצויות כיום בפרק ה'
31 לפקודת הנזיקין (נוסח חדש) (להלן: "הפקודה"), שעניינו "תרופות לעוולות". עד לא מכבר,
32 שימש סעיף זה כמקור הסמכות הבלעדי לפסיקת פיצויים בתביעות לשון הרע. בתיקון תשנ"ט,

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 16140-10-14 בית-און נ' הרשקוביץ

תיק חיצוני:

1 הוסיף המחוקק את הוראת סעיף 7א לחוק ("פיצוי ללא הוכחת נזק"), ובגדרה קבע, בין היתר,
2 כי:

3
4 **"(ב) במשפט בשל עוולה אזרחית לפי חוק זה רשאי בית המשפט לחייב**
5 **את הנתבע לשלם לנפגע פיצוי שלא יעלה על 50,000 שקלים חדשים,**
6 **ללא הוכחת נזק.**

7
8 **(ג) במשפט בשל עוולה אזרחית לפי חוק זה, שבו הוכח כי לשון הרע**
9 **פורסמה בכוונה לפגוע, רשאי בית המשפט לחייב את הנתבע לשלם**
10 **לנפגע, פיצוי שלא יעלה על כפל הסכום כאמור בסעיף קטן (ב), ללא**
11 **הוכחת נזק."**

12
13 9. הפיצויים לנפגע מלשון הרע אמורים לשרת מספר מטרות: תרופתית, הצהרתית ועונשית. בפסקו
14 פיצויים בגין לשון הרע, יעריך ביהמ"ש את הנזק בהתחשב בטיב הפרסום, בהיקפו, באמינותו,
15 בחומרת פגיעתו ובהתנהגות הצדדים (ראה רע"א 4740/00 אמר נ' יוסף, פ"ד נה(5) 510 (פורסם
16 בנבו, 14.08.2001)).

17
18 סעיף 19 לחוק מונה ארבעה שיקולים אשר בהם רשאי בית המשפט להתחשב בבואו להקל
19 בפסיקת הפיצויים בשל לשון הרע:

20
21 **" (1) לשון הרע לא היתה אלא חזרה על מה שכבר נאמר, והוא נקב את**
22 **המקור שעליו הסתמך;**
23 **(2) הוא היה משוכנע באמיתותה של לשון הרע;**
24 **(3) הוא לא נתכוון לנפגע;**
25 **(4) הוא התנצל בשל הפרסום, תיקן או הכחיש את הדבר המהווה לשון**
26 **הרע או נקט צעדים להפסקת מכירתו או הפצתו של עותק הפרסום**
27 **המכיל את לשון הרע, ובלבד שההתנצלות, התיקון או ההכחשה פורסמו**
28 **במקום, במידה ובדרך שבהן פורסמה לשון הרע, ולא היו מסוייגים."**

29
30 10. ראשית אקדים ואומר שעל פי חומר הראיות שעומד בפני, עדותו וטענותיו של הנתבע הוא היה
31 משוכנע באמיתותה של לשון הרע. הנתבע מקדיש את זמנו ומרצו לפעילות למען נכי צה"ל ועל
32 כוונותיו הטובות בהקמת האתר והעמותה אין ספק. גם הפרסום האמור נעשה באמונה שהוא

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 14-10-16140 בית-און נ' הרשקוביץ

תיק חיצוני:

1 עשוי לסייע לנכי צה"ל, בשל התנהלותו הלא נאותה לכאורה של התובע אשר פורטה בפרסום.
2 זאת אף על פי שבחלקו (בעיקר בפסקה האמצעית המתייחסת לפעילות בפורום נכי צה"ל) נראה
3 כי ישנה עוינות אישית בין הנתבע לתובע.

4
5 עוד אציין שבהתאם לראיות העומדות לפני תפוצת הפרסום האמור איננה מגיעה לאלפי (או
6 עשרות אלפי) אנשים, אלא נראה שהתפוצה בדפי הפייסבוק ובאתר כוללת מספר מאות אנשים
7 בלבד. על כך נשאל הנתבע בחקירתו כדלקמן (עמוד 13 שורות 18-24 לפרוטוקול):

8
9 **"ש. האם נכון להעריך שהמידע שאתה מפיץ, יש לא מעט אלפים**

10 **שקוראים אותו ורואים אותו?**

11 **ת. אני מקווה שיש יותר.**

12 **ש. הגיוני שאם יש 5,000 חברים ועושים לייקים, אני מניח שרואים את**

13 **זה 10,000 איש?**

14 **ת. לא יודע.**

15 **ש. אבל אלפים רבים.**

16 **ת. לא יודע, אבל על כל פוסט אני במקבל בממוצע...כמה צופים בפוסט**

17 **כזה בממוצע? בין 100-150 צפיות. לייקים בין 5-3."**

18
19 ואכן, מספר החברים בדפי הפייסבוק של העמותה לא שווה למספר האנשים אשר נחשפים לכל פוסט
20 ואף נמוך ממנו בהרבה. אני מקבל את הנתונים אותם מציג הנתבע כי לכל פוסט נחשפים 100-150
21 אנשים. בנוגע לאתר לא הוצגו נתונים כמותיים של מספר הגולשים באתר ומספר הגולשים שצפו
22 בפרסום האמור.

23
24 כמו כן, לא הוצגו בפני ראיות ממשיות אשר מלמדות כי הפגיעה בתובע, בפועל, היא חמורה. ראיות
25 שכאלו היו עשויות לכלול את מספר האנשים המשוער שנחשפו לפרסום ו/או מספר לקוחות
26 פוטנציאליים שנמנעו מיצירת קשר עם התובע בשל הפרסום..

27
28 בשל ההבנות אליהן הגיעו הצדדים בתאריך 13.10.2014 במהלך הדיון בבית המשפט, ותיקון
29 הפרסום שנעשה על דעת הצדדים הפרסום הפוגע לא "שהה באוויר" זמן ממושך.

30
31 בהתחשב במכלול נסיבות אילו ובהתחשב ב'היסטוריה' של היחסים שבין התובע והנתבע אני קובע
32 כדלקמן: הנתבע יפצה את התובע בסך של 10,000 ₪ בגין נזק בלתי מוכח שנגרם לו מפרסום
33 הנתבע. תשלום הפיצוי יעוכב, תוך שהוא נושא ריבית והפרשי הצמדה, עד למועד שבו יקבע בהכרעה
34 חלוטה כי הנתבע פירסם (במישרין או בעקיפין) פרסום נוסף לאחר מתן פסק דין זה, המהווה לשון

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 14-10-16140-10 בית-און נ' הרשקוביץ

תיק חיצוני:

1 הרע נגד התובע בלא הצדק או הגנה שבדין. היה ולא יפורסם פירסום כאמור בידי הנתבע כאמור
2 בתוך 7 שנים מהיום, תפקע חבות הפיצוי האמורה.

3
4 סוף דבר

5
6 התביעה מתקבלת כאמור בסעיף 10. בנסיבות אני קובע כי כל צד יישא בהוצאותיו.

7
8 מזכירות תיידע מידית את הצדדים.

9
10 ניתן היום, י"א ניסן תשע"ה, 31 מרץ 2015, בהעדר הצדדים.

11
12

13 מגן אלטוביה, שופט
14
15